

Vaba Akadeemia
ACADEMIA ARTIUM LIBERALIUM

Siioni tarkade protokollide müsteerium

Mihhail Lotman

31.01.2019

Siioni tarkade protokollide müsteerium

- (Oranži värviga on tähistatud pealkirjad slaididel, mille lisasin selle presentatsiooni jaoks hiljem.)
- Sõna 'müsteerium' ettekande pealkirjas osutab asjaolule, et ehkki nii mõnegi autori meelest on „protokollide“ teksti sisu ja selle eesmärgid ühemõttelised ning ka päritolu nüüdseks välja selgitatud, arvan ma, et nendega on seotud veel nii mõnigi mõistatuslik asjaolu.
- Siioni tarkade protokollide kohta on väga palju ja vastuolulist teavet. Kui leiate minu slaididel mingeid ebatäpsusi, olen nendele osutamise eest tänulik.

Sisukord

- „Siioni tarkade protokollid“: tekst, sõnum ja hinnangud
- Saamise lugu (pooldajate versioonid)
- Ümberlükkamised
- Saamise lugu (vastaste versioonid)
- Ümberlukkajate ümberlukkamine
- Autorsuse probleem
- Eesmärk?
- Protokollid tänapäeval

Kommentaar sisukorraale

- Selline on ettekande tähtsamate teemade ring, kuid on veel mitu ehk mitte nii tähtsat, kuid siiski huvitavat asjaolu, mida ma tahan kas või möödaminnes puudutada.
- Sisukord kajastab vaid teemade ringi, mitte aga täpset nende käsitlemise järjekorda.
- Selliste probleemide käsitlemise puhul on ühe ettekande raamides kõnelejal valida kolme strateegia vahel:
 - kas käsitleda üksnes „protokollidega“ seotud fakte nende ajaloolises kontekstis, st piirduda asjaliku ja kuiva faktograafiaga;
 - või rääkida hoopis inimestest, kes nii või teisiti olid ja on „protokollidega“ seotud;
 - või siis lähtuda tekstist endast ja sellega seotud intertekstuaalsetest probleemidest (plagiaat, müstifikatsioon vms).
- Kuna aga kõik kolm vaatenurka on olulised, püüan mingil määral puudutada neid kõiki.

Valik kirjandust

- *Siioni tarkade poliitiliselt korrektsed protokollid*. Toimetanud Margus Lepa. Nõmme Raadio, 2007
- О.А. Платонов. Терновый венец России. [6] Загадка Сионских протоколов. Москва, 1999
- Kristiina Ross. ??? - Bern 1935 - Tartu 1995. *Vikerkaar*, 1996/3
- Elhonen Saks. "*Siioni targad*". Tallinn 1996
- Cesare G. De Michelis. *Il manoscritto inesistente. "I Protocolli dei savi di Sion: un apocrifo del XX secolo"*, Venezia 1998 (2^a ed. 2004)
- Norman Cohn. *Warrant for Genocide, The myth of the Jewish world conspiracy and the 'Protocols of the Elders of Zion'*. 1967.
- Vadim Skuratovski. Проблема авторства «Протоколов сионских мудрецов». Київ, 2001
- Umberto Eco. "The poisonous Protocols", *The Guardian*, (August 17, 2002)

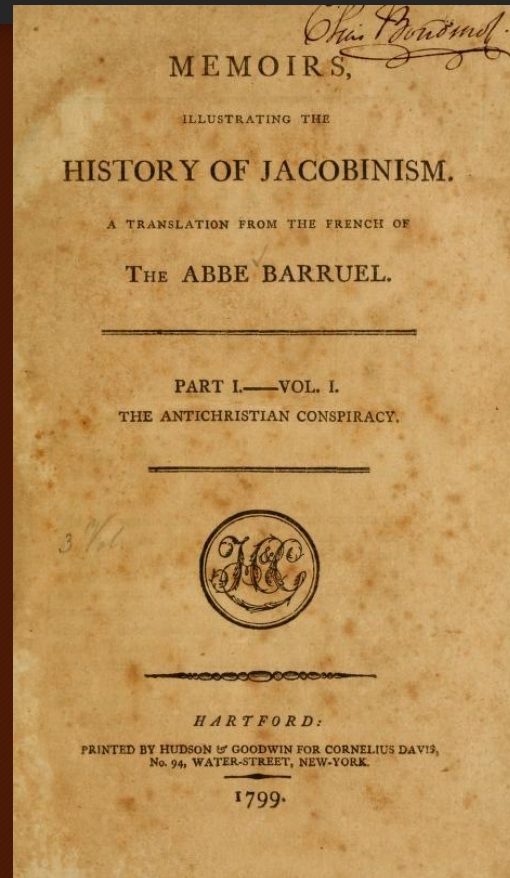
Kommentaar bibliograafia

- Bibliograafia toob kõigepealt ära „protokollide“ teksti eesti ja vene keeles. Oleg Platonov on praegu ehk kõige tulisem „protokollide“ propageerija, tema 7-köitelises sarjas Venemaa kannatustest juutide ja vabamüürlaste all (iga köide 700-800 lk suures formaadis) on kaks viimast köidet pühendatud „protokollidele“. Erinevalt teistest adeptidest ei piirdu Platonov vaid ühe „protokollide“ variandiga, vaid toob ära kolm ja analüüsib nendevahelisi erinevusi. Igati tänuväärt töö.
- Rossi artikkel ja Elhonen Saksi brošüür pakuvad eestikeelset ülevaadet probleemist, olles ajendatud eestikeelsetest väljaannetest ja nende ümber tekkinud konfliktidest. Cesare de Michelise raamat „Olematu manuskript“ esitab eitajate kõige radikaalsema versiooni, mille kohaselt kirjutati protokollid juba algselt vene keeles ja märksa hiljem, kui nende levitajad on väitnud: mitte varem kui 1901.
- Normann Cohni monograafia „Genotsiidi tagatis“ on vist praegu selle probleemi kõige autoriteetsem käsitus, ehkki pärast selle ilmumist on selgunud veel mõningaid asjaolusid.
- Vadim Skuratovski esindab praegu kõige mõjukamat positsiooni „protokollide“ autorsuse kohta, sellest räägime hiljem.
- Umberto Eco on „protokollidele“ pühendanud mitu esseed ja kaks romaani. Üks esseedest on ilmunud ka eesti keeles kogumikus „Kuus jalutuskäiku kirjandusmetsades“.

Kommentaar kahele järgnevale slaidile

- Vandenõuteooriate esiisaks võib pidada jesuiidist abti Augustin Barrueli.
- 18. sajandil oli jesuiitide ordu Euroopas keelustatud ja jesuiitide kohta ilmus palju poleemilist ja lausa laimavat kirjandust; muuseas süüdistati neid ülemaailmses vandenõus.
- Barruel kasutas seda semantilist kompleksi, kuid adresseeris selle ümber vabamüürlastele, süüdistades neid muuseas Prantsuse revolutsioonis.
- Itaalia ohvitser Giovanni Battista Simonini luges vaimustusega Barrueli kirjutisi ning pakkus kirjas viimasele välja vaid ühe täiendava täpsustuse: tegelikult on vabamüürlaste taga juudid.
- See lõi aluse uuele ja viljakale vandenõuteooriate seeriale.

Augustin Barruel, SJ (1741-1820)

- *Histoire du Clergé pendant la Révolution Française* (1793) (Vaimulikkonna ajalugu Prantsuse revolutsiooni ajal)
- *Mémoires pour servir à l'Histoire du Jacobinisme* (1797)
- *Memoirs Illustrating the History of Jacobinism* (1799)
- Jakobiinluse ajalugu illustreerivad märgukirjad

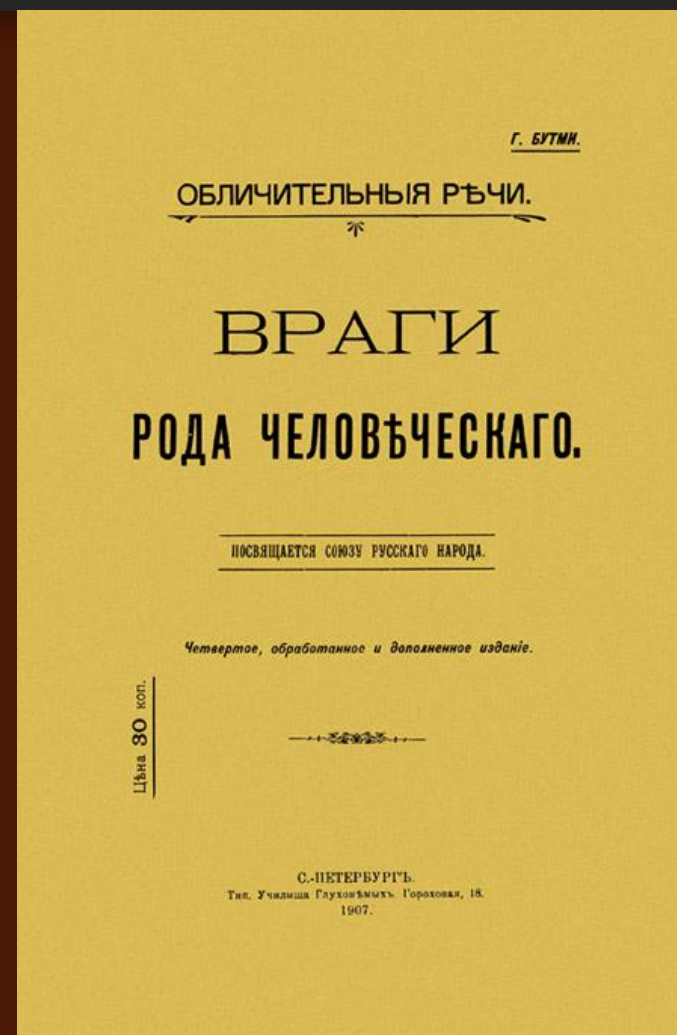
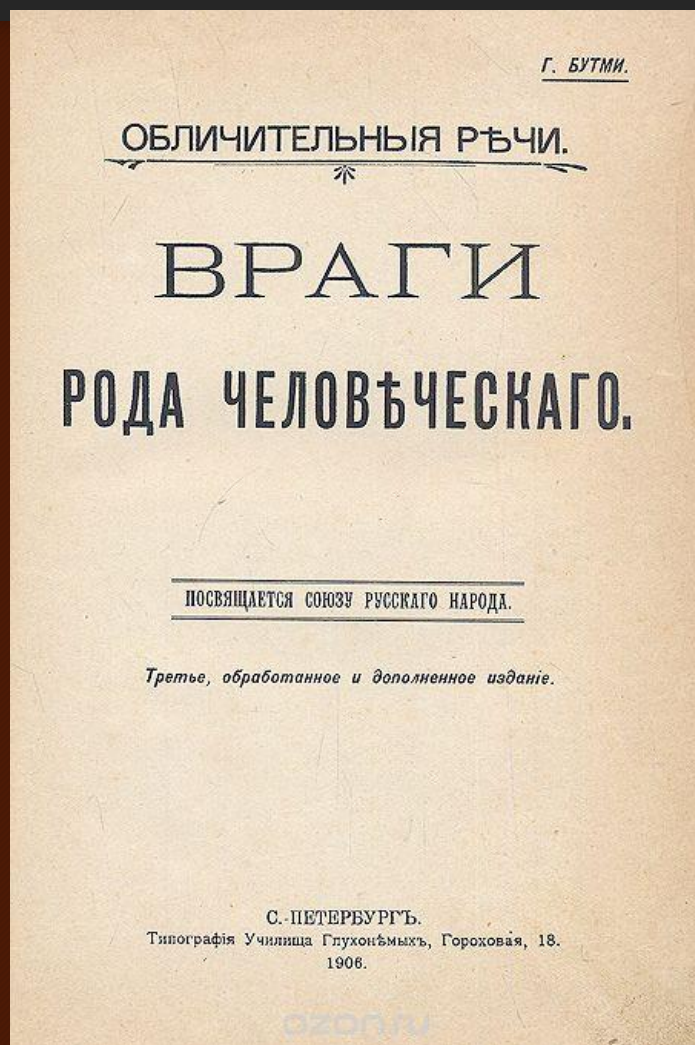
Juutide-vabamüürlaste vandenõu

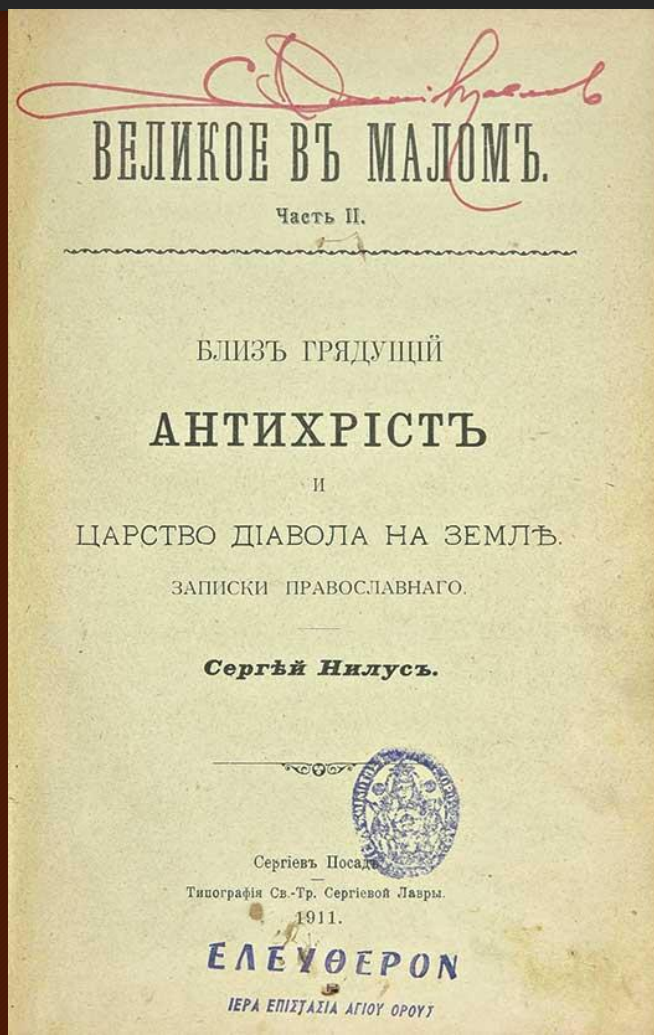
- Augustin Barruel ja Giovanni Simonini (1806)
- Siioni tarkade protokollid (1903) (1897??, 1887??, 1884??)

Järgnevatel slaididel on ära toodud mõned „protokollide“ väljaanded eri keeltes, alguses kaks Georgi Butmi ja Sergei Niluse väljaannet, Nilus andis „protokollid“ välja kahel korral.

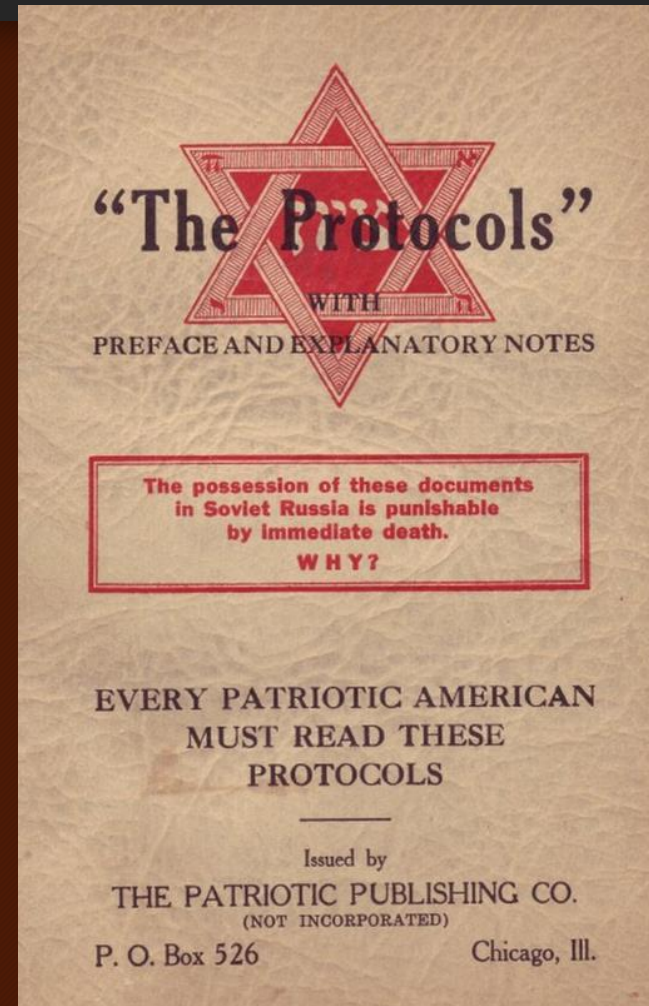
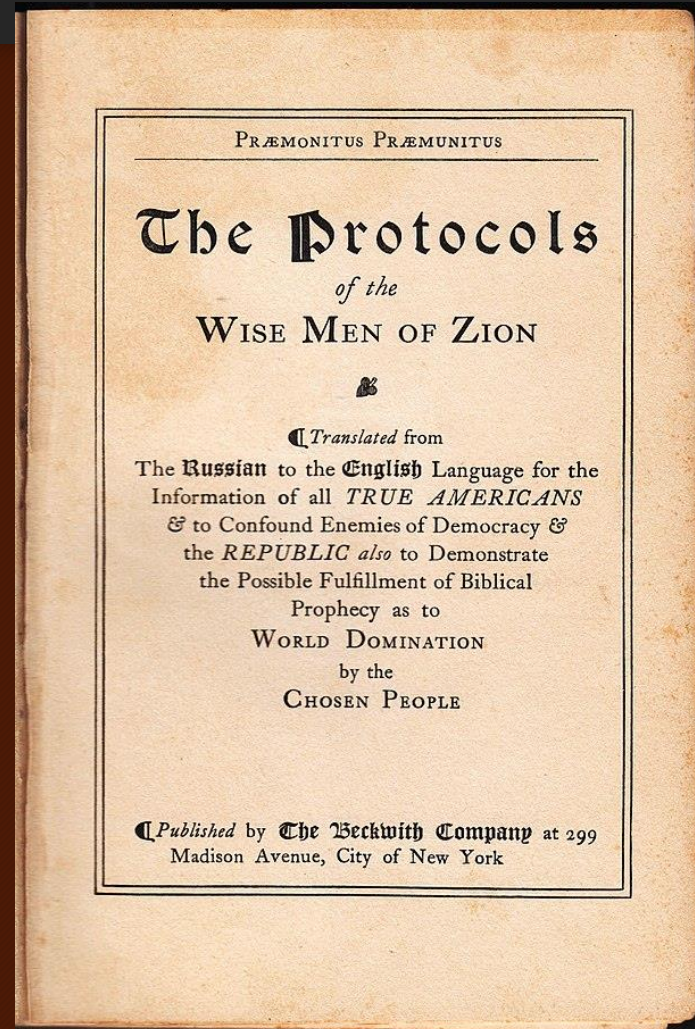
Georgi Butmi *Inimsoo vaenlased*, 1908 ja 2011

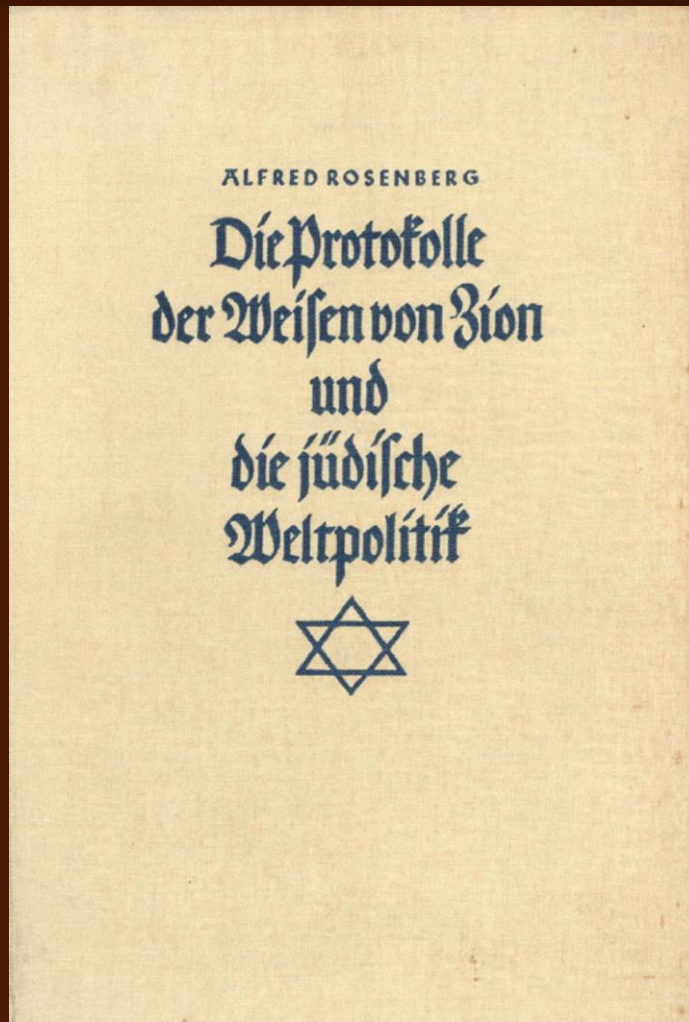
Sergei Nilus (*Protokollide 1. ja 2. väljaanne*)

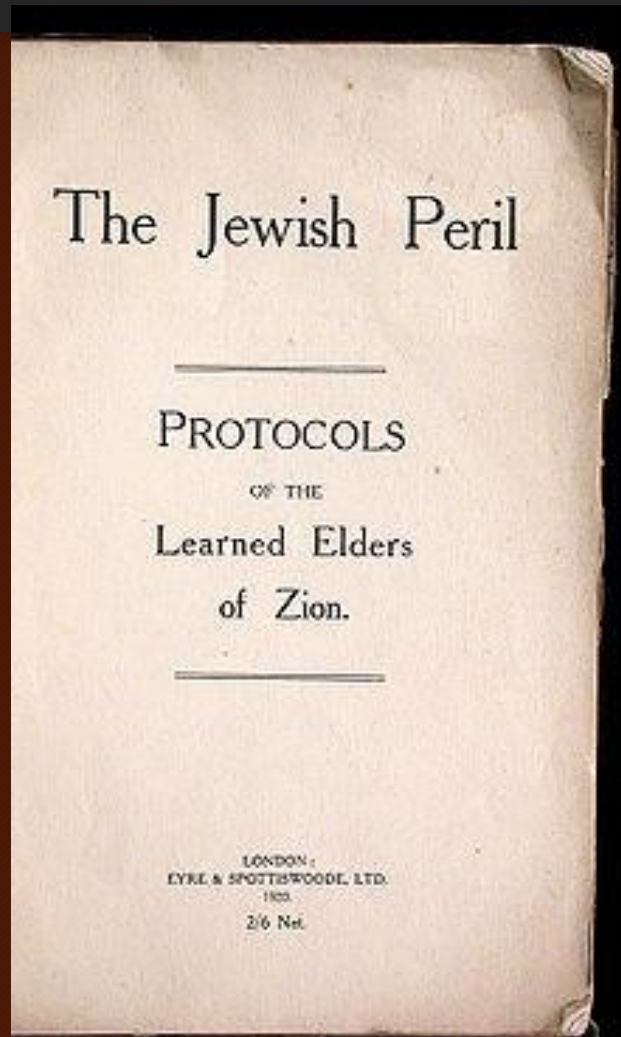
The Protocols of the Wise Men of Zion. New York 1920, Chicago 1934

Alfred Rosenberg. *Die Protokolle der Weisen von Zion und die juedische Weltpolitik*. 1923, 2016

London 1923, Roma 1931, Warszawa 1925

London 1923 ja Times 16.-18.08.1921

PROTOCOLS of the Meetings of the LEARNED ELDERS OF ZION

Translated from the Russian Text by

VICTOR E. MARSDEN

Formerly Russian Correspondent of the "Morning Post,"

Author of "The Jews in Russia," etc.

LONDON:

Issued by THE BRITONS,

40, Great Ormond Street, W.C. 1.

1923.

"JEWISH WORLD PLOT."

AN EXPOSURE.

THE SOURCE OF THE
PROTOCOLS.

TRUTH AT LAST.

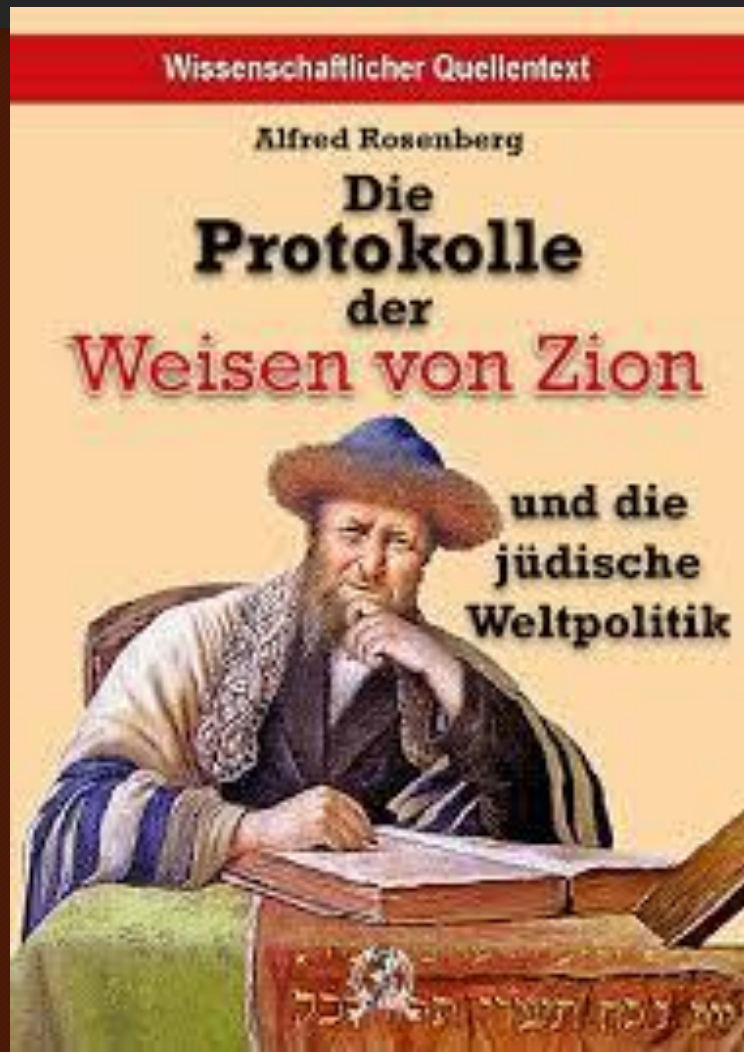
The so-called "Protocols of the Elders of Zion" were published in London last year under the title of "The Jewish Peril."

This book is a translation of a book published in Russia in 1905, by Sergei Nilus, a Government official, who professed to have received from a friend a copy of a summary of the minutes of a secret meeting, held in Paris, by a Jewish organization that was plotting to overthrow civilization in order to establish a Jewish world state.

Esimesed paljastused

- Ehkki „protokollide“ autentsuses tekkisid kahtlused kohe pärast nende avaldamist, ilmus esimene autoriteetne argumenteeritud paljastus 16.-18.08.1921 Times'is, kus näidati, et vähemalt 40% „protokollide“ tekstist on plagiaat kirjutisest, milles pole üldse juttu juutidest.
- See aga ei takistanud „protokollide“ edaspidist võidukäiku ning järgmine väljaanne ilmus Londonis 1923.
- Nüüdisajal ilmuvad „protokollid“ kahel kujul: kas üksnes tekstina, nagu nt Nõmme Raadio väljaanne, või siis varustatuna kriitiliste kommentaaridega (vrd järgnevat slaidi).

Kriitilised väljaanded

Õudsed Siioni tarkade protokollid

- See pole inimliku, vaid saatanliku mõistuse looming. Siioni protokollid kontsentreerivad endas kogu juutide viha kristliku maailma vastu (Sergei Nilus).
- Maailmaajaloo kõige hirmsam dokument (Oleg Platonov „Самый страшный документ всемирной истории“)
- *Warrant for Genocide* (Norman Cohn'i raamat)
- *The poisonous Protocols* (Umberto Eco)
- *Die mächtigste aller Lügen* (*Zeit Online*, 24. Oktober 2017)

Kommentaar

Huvitaval kombel peavad „protokolle“ õudseks dokumendiks nii selle autentsuse pooldajad kui ka need, kes arvavad, et tegu on võltsinguga.

Naeruväärne jama

- Vassili Rozanov: Sergei Niluse raamat on täielikult ignorantne ning „on arvestatud äärmiselt tumedale lugejale ja kujutavad endast kuritahtlike väljamõeldiste vilja“ (*Meie ajastu Apokalüpsis*, 1918)
- Kohtunik Walter Meyer: "Protokollid" [...] pole midagi enam kui naeruväärne totrus." (1935)
- Nikolai Berdjajev: „Juudivihkajate nahaalne võltsing“ (1938)

Kommentaar

- Ma ei toonud spetsiaalselt välja ühegi juudi autori arvamust.
- Mis puudutab Vassili Rozanovi, siis teda võib iseloomustada kutselise antisemiidina. Tema põlglik suhtumine „protokollidesse“ ja Sergei Nilusesse on põhjendatud sellega, et tegu on diletandi asjatundmatu soperdisega.

Tõde, vale või ülim tõde

- Joseph Goebbels 1924: “Ma arvan, et Siioni tarkade protokollid on võltsing. [...] Ma usun protokollide süva-, mitte faktitõesse”.
- Julius Evola 1931: „Selle dokumendi autentsuse probleem on teisejärguline ja peab asenduma palju tähtsama ja olulisema (essentsiaalsema) probleemiga selle tõesusest”.
- Metropoliit Johannes (Snõtšov): „Oluline pole, kes koostas Siioni protokollid, vaid see, et kogu 20. sajandi ajalugu vastab hirmuäratava täpsusega ambitsioonidele, mida selles dokumendis kuulutati”.

Kommentaar

Goebbelsi tsitaat pärineb tema päevikutest, mis on ka avaldatud (vt allpool). Tema puhul pakub huvi see, et ta oli üks silmapaistvamaid „protokollide“ autentsuse propageerijaid. Asi on selles, et ehkki ta ise nende ehtsusesse ei uskunud, teadis ta, et Hitler usub, ning oma propagandas rääkis ta neid käsitledes nii süva- kui faktitõest.

SIIONI TARKADE
POLIITILISELT KORREKTSED
PROTOKOLLID

**SIIONI TARKADE
PROTOKOLLID**

Artur Kaljo

2006.a.

Annotatsioonist (Artur Kaljo):

"Siioni tarkade protokollid" on trükis, milles on paika pandud juutluse maailmavalitsemise strateegia ja kava. Protokollid tulid avalikuks 1901. aastal Venemaal. [...] Trükises on üksikasjadesse ulatuvalt toodud juhised, kuidas hävitada rahvusriigid ja luua maailmariik. Olenemata sellest, et protokollide sisu on suures osas juba teoks tehtud, nimetavad juudid neid endiselt võltsinguteks ja vandenõuteooriateks. Teose levikule on enamikes riikides tehtud seaduslikke takistusi."

Margus Lepa Eessõna raamatule *Siioni tarkade poliitiliselt korrektsed protokollid:*

1895. a. olla toimunud Esimene Ülemaailmne Juudikongress. Seal olla sõna võtnud Theodor Herzl ja pidanud maha terve loengutsükli, mille konspektist sündinud maailmas palju tülinat ja pahandust tekitanud «Siioni tarkade protokollid».

Tegelikult: Esimene Ülemaailmne Sionistide kongress toimus 29.-31.08.1897, ja Theodor Herzeli (ja sionismi üldse, vrd Baseli programmi) ideed olid võrreldes „Protokollidega“ lausa vastupidised.

Kommentaar

- „Protokollide“ teket seostab sionistide kongressiga mitte üksnes Margus Lepa.
- Tegemist on kas arusaamatusega või pahatahtliku võltsinguga. Sionistide kongressi töö on põhjalikult dokumenteeritud, seal olid tulised debatilised iga formuleeringu üle ning mingisuguseks loengutsükliks polnud seal lihtsalt füüsilist võimalust.
- Sionistide programm, mis sai tuntuks „Baseli programmi“ nime all, pidas aga silmas täiesti teisi eesmärke kui need, mida deklareeriti „protokollides“. Kongressi autentsete protokollid on samuti avaldatud.

Baseli programm (1897)

Sionismi eesmärk:

„Juudi rahvuslik kolle“ Palestiinas, selleks:

- põllumajandustöötajate ja tehniliste kutsealade esindajate asumine Palestiinas;
- organiseerida juutide rahvuslik liikumine ja luua kohalikud organisatsioonid eri maades;
- tugevdada juutide rahvuslikku identiteeti;
- korraldada üritusi, mis selgitaksid Euroopa valitsustele juudi riigi loomise vajadust.

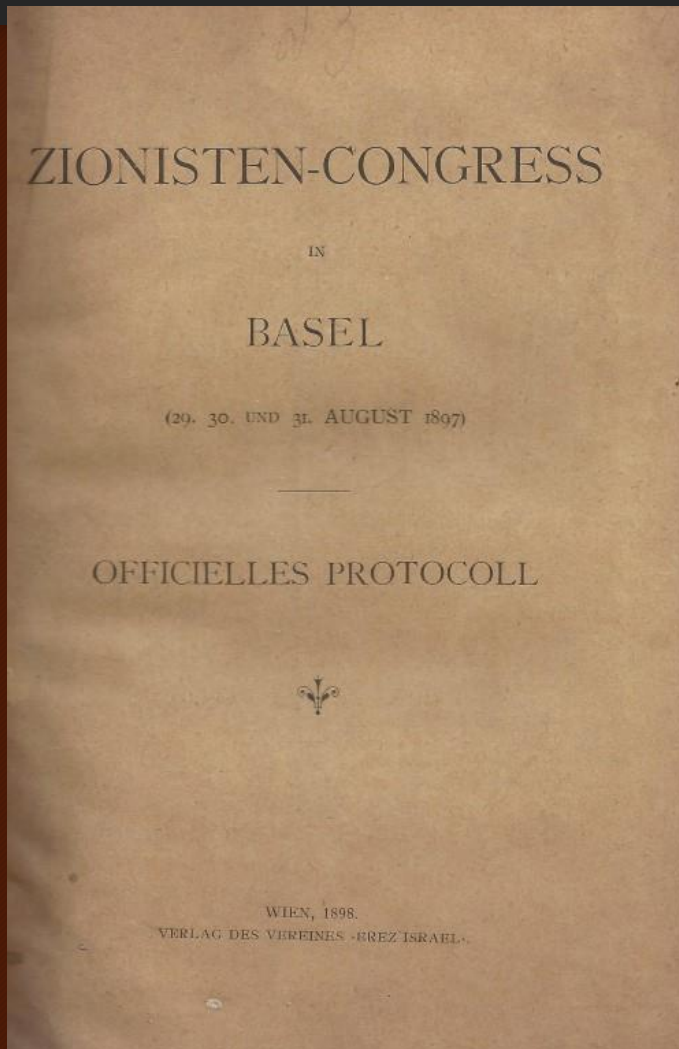
Programm

Der Zionismus erstrebt für das jüdische Volk die Schaffung einer rechtlich gesicherten Heimstätte in Palästina.

Zur Erreichung dieses Zieles nimmt der Congress folgende Mittel in Aussicht:

- I. Die zweckdienliche Förderung der Besiedlung Palästinas mit jüdischen Ackerbauern, Handwerkern und Gewerbetreibenden.
- II. Die Gliederung und Zusammenfassung der gesamten Judenschaft durch geeignete örtliche und allgemeine Veranstaltungen nach den Landesgruppen.
- III. Die Stärkung des jüdischen Volksgefühls und Volksbewusstseins.
- IV. Vorbereitende Schritte zur Erlangung der Regierungsgestattung, die nötig sind, um das Ziel des Zionismus zu erreichen.

Sionistide protokollid: autentsed ja võltsitud

„Protokollide“ saamislugu: erinevad versioonid

- 1895 Gleb Verhovski (1888-1935): Butmi tõi prantsuskeelse käsikirja Pariisist ja tõlkis selle ise.
- 1895 Protokollid on juba tõlgitud vene keelde (Suhhotin, Stepanov, Nilus).
- 1902-1903 Protokollid loodi vene keeles, reaktsioonina 5. sionistide kongressile (de Michelis).
- 1897 Esimene Ülemaailmne Sionistide kongress

Justinja (Juliana) Glinka (1844-1919)

Õuedaam Juliana Glinka, okultist, teosoof ja Ohranka salaagent, olevat varastanud (ostnud, talle kingiti) protokollid juutide salajasest hoidlast Nizzast ja andnud käsikirja üle:

- 1895 a. mõisnikule Aleksei Suhhotinile, kes omakorda andis selle oma naabrile Filipp Stepanovile, kes trükkis 100 eksemplari šapirograafil (hektograafil), 1897 a. trükiti suurem tiraaž gubermangu tüpograafias; sama käsikiri oli hiljem Sergei Niluse valduses;
- siseasjade ministriile Dmitri Sipjaginile.

Veel Glinkast

- Protokollide saamislugu on segane; selle levitajad rääkisid algul üksnes aristokraatlikust daamist, kes need hankis ja Venemaale tõi, kuid hiljem mõnsid nad, et tegu on õuedaami Justinja Glinkaga.
- Glinka oli avantürist, kes tahtis olla Vene salapolitsei superagent ning püüdis seejuures suhelda nii kõrgemate politseiohvitseride kui ka siseministri ja koguni keisriga.
- Hiljuti (2006) avaldati tema prantsuskeelne kiri Aleksandr III-le, milles ta „paljastab“ tema tapmise vandenõu, mille eesotsas olevat Bismarck. Samas kirjas pakub ta ennast vahendajaks Aleksandri ja Prantsuse (ja seeläbi ka rahvusvahelise) juutluse vahele.
- Elu lõpu veetis ta Lõuna-Ameerikas, kus ta tegeles *Candomblé*'ga (Aafrika päritolu sünteetilise müstilise religiooniga Brasiilias; Haiitil ja New Orleans'is nimetatakse sarnast praktikat *voodooks*).

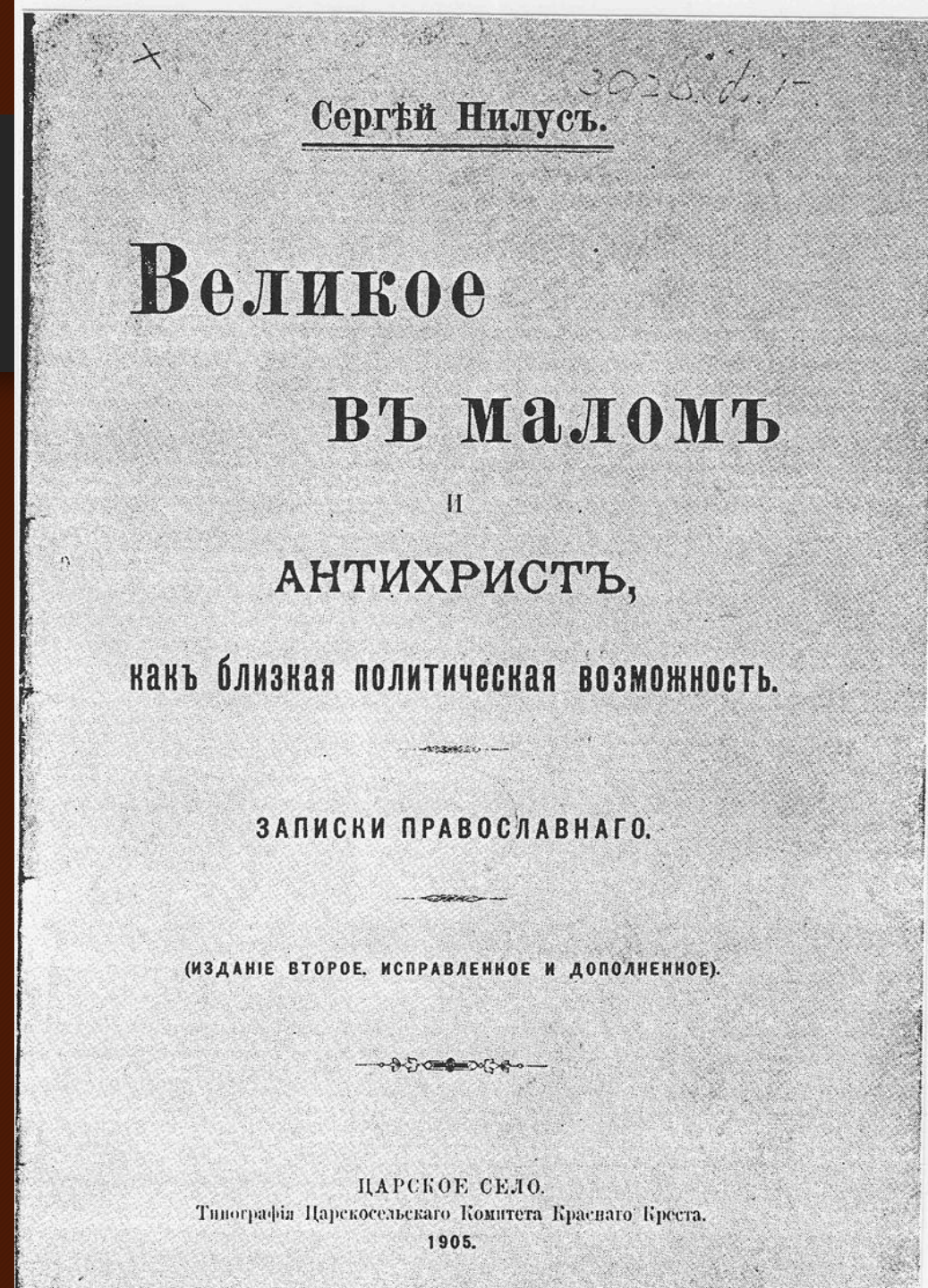
Louise A. Chandor, Leslie (L.) Fry, Paquita Louise de Shishmareff, Paquita Deshishmaref, Mady (1882-1970)

- Leslie Fry nime all tuntud teda USAs, Euroopas ja Venemaal oli tema nimi de Shishmareff, sündis aga Pariisis Louise A. Chandorina.
- Venemaal oli ta seotud erinevate antisemiitlike ringkondadega ning ta väitis, et nägi esimest korda „protokollide“ teksti 1884 (!?) Justinja Glinka käes.
- Tal on suur roll „protokollide“ tutvustamisel läänes, eriti USAs, kus ta osales mitme fašistliku organisatsiooni tegevuses (tol ajal ei olnud epiiteedil ‘fašistlik’ halvustavat mainet), võitluskaaslastele oli ta Maddy. Väidetavalt oli tal mõju Henry Fordile, kes uskus nende autentsusesse ja levitas neid (1927 sai ta teada, et tegu on võltsinguga, ning lõpetas nende levitamise).
- *Waters Flowing Eastward* (1931)
 - "How the Protocols Came to Russia".
- Leslie Fry seisukohalt oli „protokollide“ autor Ahad-Gaam (Ahad Ha'am, Asher Zvi Hirsch Ginsberg) ja originaal oli heebrea keeles (see arvamus on täiesti alusetu: Ahad-Gaam oli tõesti heebreakeelne autor, kuid tema ideed olid protokollidega lausa vastupidised).

Esimesed väljaanded

- Pavolaki (Pavel) Kruševan ajalehes *Znamja* 28.08.—7.09.1903: «Протоколы сионских мудрецов» „Программа завоевания мира евреями“.
- Sergei Nilus 1905 „Suur väikeses ja Antikristus kui aktuaalne poliitiline võimalus“.
- Georgi Butmi de Kazmann 1905-1907 „Inimkonna vaenlased“.

Kišenjovi pogromm 1903

- Pavolaki Kruševan oma ajalehes Bessarabets («Бессарабец») õhutas pogrommi, levitades juutide kohta valesüüdistusi rituaalses mõrvas.
- Alles pärast pogrommi selgus, et poisi tappis tema lähisugulane päranduse pärast ning mingit seost juutidega (ei rituaalset ega olmelist) siin ei olnud.

Figure 40. Five of the 49 victims of the Kishinev Pogroms in 1903. From a memorial album, J.N.U.L., Jerusalem.

Protokollide sisu

- Järgnevalt peatume lühidalt protokollide sisul (kahjuks jäi see osa tehnilistel põhjustel salvestusest välja).
- Tegemist on segasevõitu tekstiga, mis jaguneb 24 protokolliks. Tekstis on palju kordusi ja isegi mõningaid vasturääkivusi. Püüan need esitada võimalikult loogiliselt.
- Vasakus tulbas on Siioni tarkade väidetavad eesmärgid, paremas tulbas on nende saavutamise vahendid. Eesmärkide järjestus on samas ka ajakava: kõigepealt majanduskriisid ja anarhia külvamine, siis goide monarhia ja aristokraatia revolutsiooniline likvideerimine, seejärel goide orjastamine, nende geneetiline degeneratsioon, millele järgneb tsentraliseeritud diktatuur ja juutide teokraatiline monarhia: tsaar on korruga nii patriarh kui ka paavst.
- Need teemad varieeruvad erinevates formuleeringutes.

Protokollide sisu

Eesmärgid

- Anarhia külvamine, majanduskriisid
- Monarhia ja goide aristokraatia likvideerimine
- Goide majanduslik orjastamine
- Goide degenerereerimine
- Tsentraliseeritud „meie“ valitsus
- Majanduslik monopol
- Ülivalitsus (Сверхправительство)
- Orjus
- Juudi tsaar kui patriarh-paavst

Vahendid

- Liberalism ja kuld, kullakultus
- Viin, liiderlikkus ja „klassitsism“ (??)
- Luksus
- Majandussõjad ja salanõunikud
- Ajakirjanduse kontroll
- Võimuiha ja korrupsioon
- Õige ja salajane sotsiaalteadus ning valed ühiskonnateooriad goide jaoks
- Vabamüürlus
- Vaktsineerimine

... veel sisust:

- Ülikoolide tasalülitamine
- Progressiivsed maksud
- Politseiriik ja totaalne nuhkimine
- Joomarluse keelamine
- Salaühingute likvideerimine
- Goidest vabamüürlaste hukkamine (liiga palju teavad)
- Maailmaraha
- Uus valuuta: tööjõu maksumus
- Valitseja jumaldamine, ta on Jumala väljavalitu, Taaveti soost
- Valitseja võimu reklaam koolides
- Võimu müstiline prestiiž
- Iisraeli tsaar on maailma patriarh

„Protokollide“ levitajate finantsvaated

- Georgi Butmi - bimetalism
- Aleksandr Netšvolodov - paberraha
- „Protokollides“ (eriti Butmi avaldatud variandis) on palju tähelepanu pööratud rahale. Sealjuures on seal teatud vastuolu, mis võib olla seotud „protokollide“ levitajate ja võimalike autorite erimeelsusega.
- Juudid kontrollivad maailma raha, kuid ühes kohas on jutt sellest, et põhjuseks on paberraha, st mitte reaalne raha, ja nimelt Georgi Butmi oli paberraha vastane ja propageeris bimetalismi ideed. Seevastu Netšvolodov väitis, et juudid kontrollivad maailma kulda ja nende võimu alt pääsemiseks on vaja loobuda kullast ja minna üle paberrahale. Kuid „protokollidest“ leiame kolmandagi rahakontseptsiooni, mis isegi meenutab marksistlikku.

Eesmärgid ja žanr

- Ülemaailmse juudi võimu kehtestamine (instruktsioonid)
 - vabamüürlaste vandenõu
- Antisemitismi õhutamine (võltsing)
 - antisemitism kui selline
 - revolutsioonilise liikumise diskrediteerimine
 - liberalismi diskrediteerimine
 - tsaari hirmutamine juutidega
- Tsaari meelestamine vabamüürlaste vastu
- Pullitegemine ebaselgete eesmärkidega (ilukirjandus. müstifikatsioon(?)), vrd nn „Siioni prioraat“ (Prieuré de Sion, Pierre Plantard 1956).

Kahtlused „protokollide“ autentsuses

- 1905 Politseidepartemangu director Aleksei Lopuhhin ja peaminister Pjotr Stolõpin, hiljem (1906) ka Nikolai II.
- Joseph Goebbels 10.04.1924: „Ich glaube, dass die ‚Protokolle der Weisen von Zion‘ eine Fälschung sind“. *Die Tagebücher von Joseph Goebbels*, ed. Elke Fröhlich (Munich: K.G. Sauer, 1997-2001), part 1, vol. 1, 120.
- Julius Evola: „Selle dokumendi autentsuse probleem on sekundaarne ja peab asenduma palju tähtsama ja olulisema (essentsiaalsema) probleemiga selle tõesusest“.

Nikolai II ja „protokollid“

- 1906. aastal tutvustas õuekomandant Trepov „protokolle“, Nikolai II-le, kes tegi ääremärkusi: „Ei saa olla kahtlust nende autentsuses“, „Milline mõttesügavus!“, „Milline ettenägelikkus!“ jne., kuid keelas pärast sandarmijuurdlust nende kasutamise antisemiitlikus propagandas. (В.Л. Бурцев. "Протоколы сионских мудрецов": доказанный подлог". (Париж, 1938: 297))
- Mustasajaliste esindajad nagu Šmakov, Markov II jt pöördusid siseasjade ministeeriumi poole, et saada luba „protokollide“ laiaks kasutuseks võitluses sõjaka juutlusega.

Aleksei Lopuhhin (1864-1928)

- 1902-1905 Politseidepartemangu direktor.
- 1905 kahtles „protokollide“ autentsuses ja ergutas Stolõpinit vastavat juurdlust läbi viima.
- 1905 Eestimaa kuberner.

1905 novembris vabastas uus ametisse määratud siseminister Pjotr Durnovo Lopuhhini kubernerit ametikohalt "süüdistatuna revolutsiooniliikumise soosimise eest" Eestimaal (обвиненный в попустительстве революционному движению).

Wiki

Pjotr Stolõpin (1862-1911), Venemaa pea- ja siseasjade minister (1906-1911)

Lopuhhini surveel käskis Stolõpin nende päritolu osas kahel sandarmiohvitseril - Martõnovil ja Vassiljevil - läbi viia salajane uurimine.

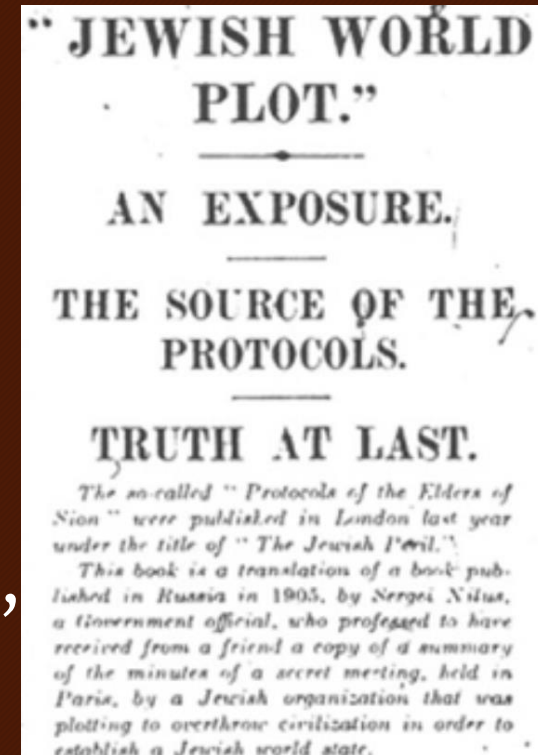
Juurdlus tegi täpselt kindlaks „protokollide“ võltsituse ja nende autorid. Stolõpin kandis kõik ette Nikolai II-le, kes oli sellest sügavalt vapustatud. Mustasajaliste pöördumise peale kirjutas Nikolai II resolutsiooni: „Protokollid eemaldada, ei saa puhast asja kaitsta räpaste vahenditega.“ (See dokument publitseeriti Burtsevi raamatus „Siioni tarkade protokollid: tõestatud võltsing“. (Burtsev 1938: 105-106)

Vastuväited „protokollide“ ehtsusele

- „Protokollid“ ei saa olla „juudi tarkade“ looming:
 - keel: teksti autor(id) ei tunne juutide terminoloogiat;
 - stiil: autor(id) ei tunne juutide kirjutisi (vrd *Šulhan aruh*, mis pidi samuti olema «Maailma ajaloo kõige õudsem dokument» Platonov, lk 13 - erinevalt „protokollidest“ on iga väide *Šluhan aruh*'is varustatud viitega autoriteetidele või pühadele tekstidele.
- Völtsingu tõendid:
 - tekstilised: „protokollid“ on plagiaat;
 - faktilised: „protokollide“ fabritseerimisel on märgata „Ohranka“ jälge.

Paljastused

- 1905 Venemaa peaminister Pjotr Stolõpin. Nikolai II: „Protokollid eemaldada, ei saa puhast asja kaitsta rämpaste vahenditega.“
- 1920 Briti diplomaat ja publitsist Lucien Wolf
 - *The Myth of the Jewish Menace in World Affairs*
 - *The Jewish Bogey and the Forged Protocols of the Learned Elders of Zion*
- 1921 Philip Graves. The truth about 'The Protocols': a literary forgery, *The Times (articles collection)*, London, archived from the original, 2013.
- Järgmisel slaidil on nii Graves'i kolumn Times'is kui ka tema artiklite ümbertrükk New York Times'is.

"JEWISH PERIL" EXPOSED.

HISTORIC "FAKE." DETAILS OF THE FORGERY.

MORE PARALLELS.

We published yesterday an article from our Constantinople Correspondent, which showed that the notorious "Protocols of the Elders of Zion" one of the mysteries of politics since 1905—were a clumsy forgery, the text being based on a book published in French in 1865.

The book, without title page, was obtained by our Correspondent from a Russian source, and we were able to identify it with a complete copy in the British Museum.

The disclosure, which naturally aroused the greatest interest among those familiar with Jewish questions, finally disposes of the "Protocols" as a credible evidence of a Jewish plot against civilization.

We publish below a second article, which gives further close parallels between the language of the Protocols and that attributed to Machiavelli and Montesquieu in the volumes dated from Geneva.

On the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

PROOF THAT THE "JEWISH PROTOCOLS" WERE FORGED

London Times Publishes an Exposure Showing How They are a Paraphrase of a French Book Attacking Governmental Abuses Under Napoleon III., Published in 1865

Collapse of the Charges, Originating in Russia and Spread Broadly, That Jews Plotted to Seize World Power

Story of How the "Protocols" Were Spread Here and Abroad

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

On Oct. 16, 17 and 18 the London Times published the following account of the discovery of the "Protocols of the Elders of Zion" in the Constantinople office of the Constantinople Correspondent of the London Times.

Maurice Joly (1829-1878)

Dialogue aux enfers entre Machiavel et Montesquieu (1864)

Kommentaar

- Philip Graves tõestas, et 40% „protokollide“ tekstist on Maurice Joly’ pamfleti „Machiavelli ja Montesquieu dialoogid pörgus“ plagiaat.
 - Sellega, et 40% ulatuses need tekstid kattuvad, oli sunnitud nõustuma ka Oleg Platonov, ehkki ta väidab, et tegu pole plagiaadiga, vaid tsitaatidega mingist hüpoteetilisest vabamüürlikust allikast, mida keegi ei suuda tuvastada.
- Pörgus vestlevad kaks poliitilist filosoofi: idealist Montesquieu ja küünik Machiavelli. Viimase kohaselt tuleb valitseda pettuste ja alatuste abil.
- Machiavelli kõned viitasid selgelt Napoleon III-le ning ehkki brošüür avaldati anonüümselt, autor tuvastati ja vangistati.
- Maurice Joly’ tekst oli suunatud Napoleon III vastu ja sellel polnud mingeid seoseid juutidega; plagiaator asendas Machiavelli Siioni tarkadega.

Berni protsess 1933-1935

„Protokollide“ asjus peeti Šveitsis kohut ning kohtunik Walter Meyer esitas neli küsimust:

- Kas *Siioni tarkade protokollid* on võltsing?
- Kas *Siioni tarkade protokollid* on plagiaat?
- Kui see on plagiaat, siis mis on selle allikad?
- Kas „protokollid“ kvalifitseeruvad kõlvatu kirjandusena (*Schundliteratur*)?

Berni protsess 1933-1935

Hagejapoolsed tunnistajad:

- Krahv Marie Joseph Louis Armand de Blanquet du Chayla, 1885–1945
- Sergei Svatikov
- Vladimir Burtsev
- Boriss Nikolajevski
- Pavel Miljukov
- Vürstinna Catherine Radziwill

Kostja tunnistajaid ei esitanud.

Hagejapoolsed eksperdid:

- Carl Albert Loosli, 1877–1959
- Arthur Baumgarten, 1884–1966

Kostjapoolne ekspert:

- Ulrich Fleischhauer (1876-1960)

Kommentaar

- Protsess oli politiseeritud, sellel ajal muutus Šveitsis Saksamaa sponsoreeritud rahvussotsialistlik liikumine aina populaarsemaks, kasutades oma propagandas ka „protokolle“.
- Kostja pool loobus tunnistajate esitamisest, kuna kõikvõimalikud tunnistajad olid liiga odiosse taustaga ning võinuks kohtus asja halvemaks teha.
- Kostjate ekspert Ulrich Fleischhauer kohtusse ei ilmunud, kuna jäi vahele „kõlvatu käitumisega alaealise suhtes“.
- Hageja ekspert kirjanik ja ajakirjanik Carl Albert Loosli kontakteerus salaja advokaatidega, mis seab kahtluse alla tema objektiivsuse.
- Hageja tunnistaja Catherine Radziwill oli aga avantürist, kelle tunnistused olid küll väga huvitavad, ent nende usaldusväärsust tuleb võtta teatud skeptitsismiga.

Hageja tunnistaja Sergei Svatikov (1880-1942)

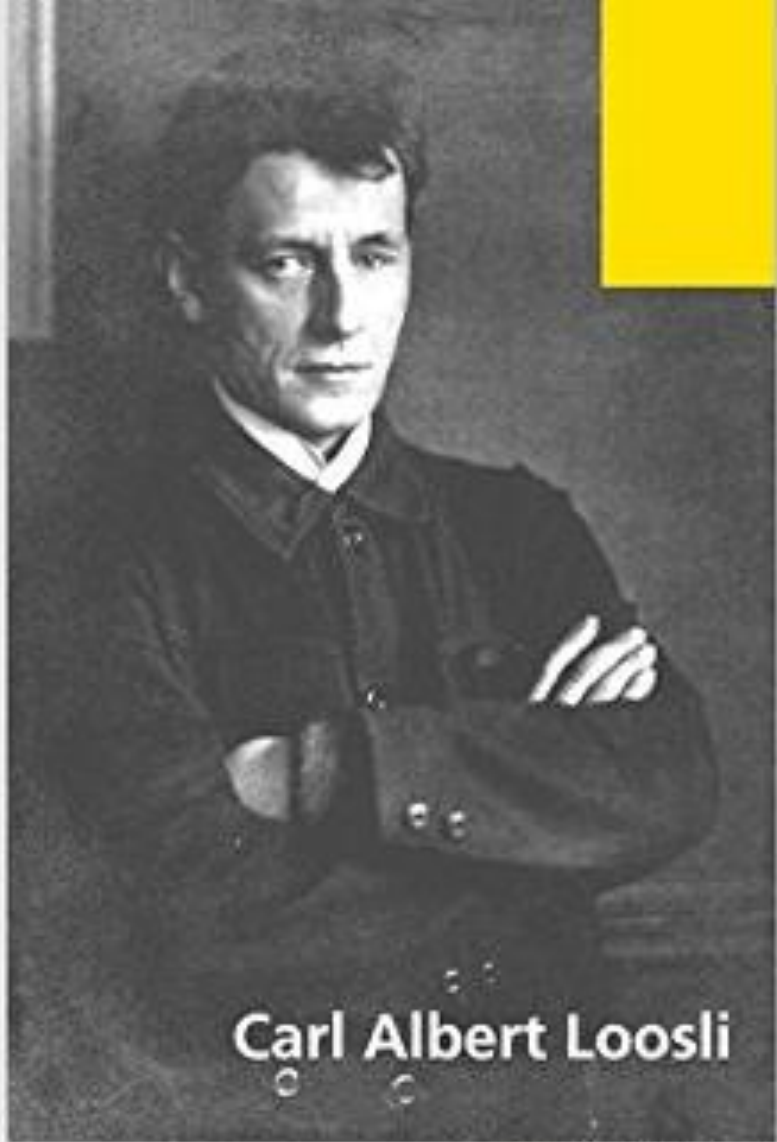

- Ajaloolane ja publitsist.
- Ajutise Valitsuse komissar (1917).
- Mais 1917 erikomissar välismaal „ohranka“ välisagentuuri likvideerimise asjus. Kuulas üle mitut Ratškovski agenti.

Hageja tunnistaja Pavel Miljukov (1859-1943)

- Kuulus ajaloolane ja ühiskonnategelane
- Konstitutsioonilis-Demokraatliku Partei liider
- Ajutise valitsuse välisminister
- Cambridge'i Ülikooli audoktor (1916)

Carl Albert Loosli

1877–1959

Eulenspiegel in
helvetischen Landen 1904–1914

Ekspert Carl Albert Loosli

- Šveitsi luuletaja, prosaist ja ajakirjanik
- Võitles antisemitismi vastu: *Die schlimmen Juden!* Bern, 1927
- Berni protsessil (1933-1935) oli hagejate ekspert

Catherine Radziwill, Jekaterina Radzivoll, Katarzyna Rzewuska, Princess Radziwiłł, Mrs. Kolb-Danvin (1858-1941)

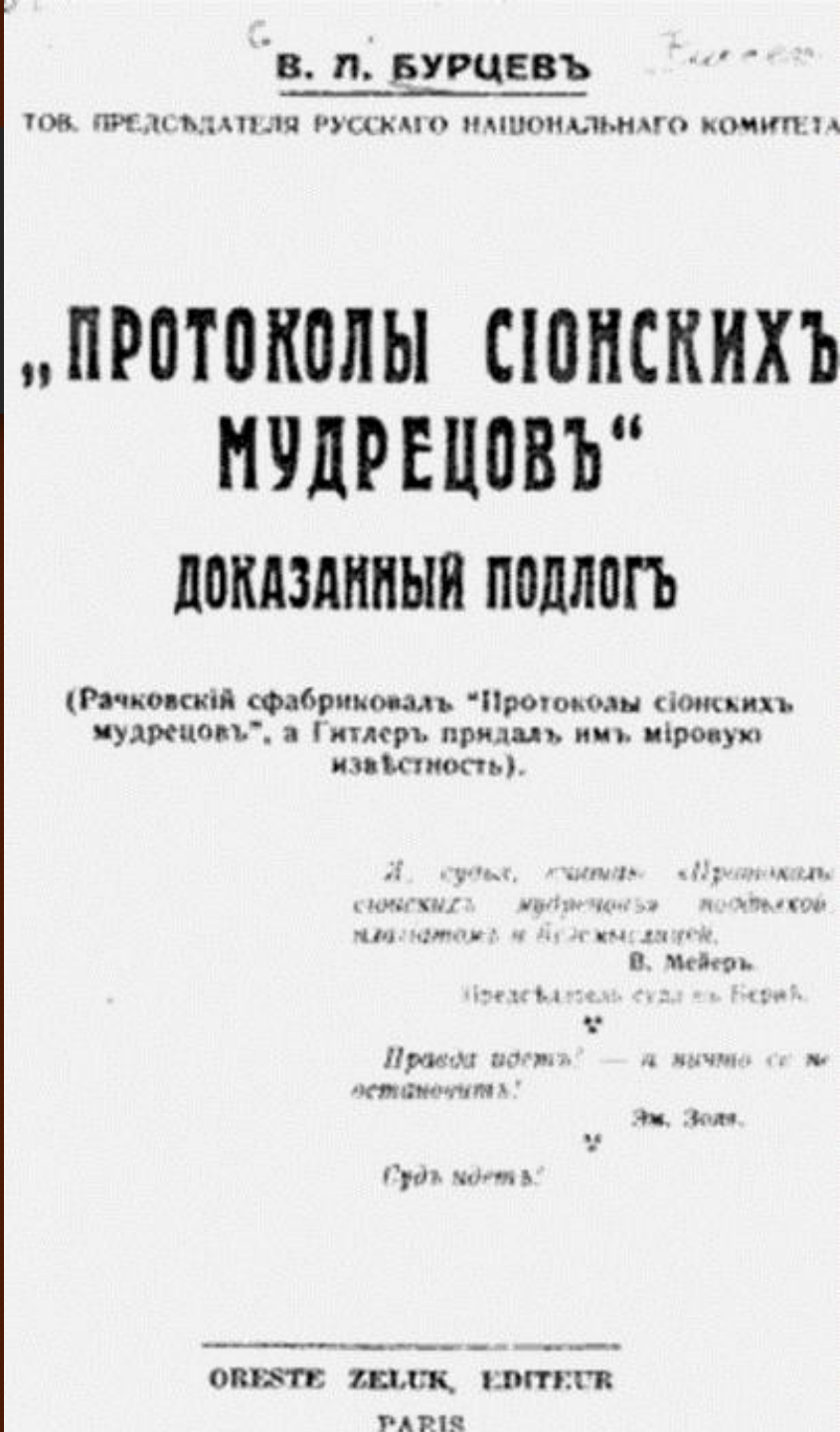
- Neiupõlvenimi krahvinna Rzewuska
- Esimeses abielus vürstinna Radziwill (Radziwiłłowa), kasutas ebaseaduslikult vürstinna tiitlit ka pärast lahutust.
- kirjanik
- salaagent
- aferist

Hageja tunnistaja Vladimir Burtsev (1882-1942)

- „Vene revolutsiooni Sherlock Holmes“.
- Paljastas politsei salaagente revolutsioonilises liikumises (Jevno Azef, Roman Malinovski jt).
- Burtsevi väitel on „protokollide“ fabritseerimise taga Pjotr Ratškovski, Venemaa salapolitsei resident Pariisis.

Vladimir Burtsev (1882-1942) ja tema raamat

Pjotr Ratškovski (1851-1910)

1886 Salapolitsei Pariisi resident, seotud mitme võltsinguga

- 1892 „Inglased teevad nihilistidega koostööd“
- 1902 võltsis „Plehhanovi“ kirja
- 1904 ?? siseminister Vjatšeslav von Plehve mõrv
(Azef > Jegor Sozonov)

Hageja tunnistaja Boriss Nikolajevski (1887-1966)

- Sotsiaaldemokraat
- Ajaloolane
- 1921 vangistatud ja hiljem saadetud Nõukogude Venemaalt välja.
- Der neuzeitliche Antisemitismus und die “Protokolle der Weisen von Zion”. 1935.
- Ei uskunud „Ratškovski jälge“, kahtlustas Cyoni.
- Ühe versiooni kohaselt oli „protokollide“ fabritseerimise eesmärk eemaldada tsaariperekonnast „vabamüürlane Philippe“.

Nizier Anthelme Philippe, aka Филипп Вашо (1849-1905)

- Martinist, okultist, maag, „naasnud Jeesus“
- Papius'i sõber ja kaastöötaja
- 1901 Venemaal
- ennustas tsaarile
 - poja (troonipärija) sündi 1904. aastal
 - kaotust sõjas
 - revolutsiooni järgmisel aastakümnel ja tsaariperekonna hukku
 - enda surma 1905. aastal

Elias von Cyon, Elie de Cyon, Илья Цион (1842-1912)

- Ilja Metšnikovi mälestustes: "Paljud, kes teda tundsid - ja mina nende seas - ei armastanud teda üldse tema tigea iseloomu ja võimetuse tõttu tõusta mingisugusele kõlbelisele positsioonile. Kuid õiglus sunnib teda iseloomustama kui eriti andekat ja originaalset teadlast, kelle tegevus jättis kustumatu jälje.
- Witte ütles Cyoni kohta: "Vasakpoolsed närukaelad teevad oma rämpaseid tegusid enamasti põhimõtte või idee pärast. Parempoolsed närukaelad sooritavad neid ahnusest või alatusest".

Elias von Cyon, Elie de Cyon, Илья Цион (1842-1912)

Witte andis Ratškovskile korralduse otsida salaja läbi Cyoni villa Šveitsis ja konfiskeerida valitsust kompromiteerivad dokumendid. Viimaste hulgast leiti mustand, mille Ratškovski lasi ümber töötada antisemitismi vaimus. Kõik kohad, kus Wittet oli mainitud, eemaldati ning kurjad kavatsused adresseeriti ümber tsaarivalitsuselt juudi rahvale. Nii sündisid *Siioni tarkade protokollid*.

Berni protsess 1933-1935

„Protokollide“ asjus peeti Šveitsis kohut ning kohtunik Walter Meyer esitas neli küsimust:

- Kas *Siioni tarkade protokollid* on võltsing?
- Kas *Siioni tarkade protokollid* on plagiaat?
- Kui see on plagiaat, siis mis on selle allikad?
- Kas „protokollid“ kvalifitseeruvad kõlvatu kirjandusena (*Schundliteratur*)?

Kõik küsimused said kohtus positiivse vastuse. Siiski tühistati 1937 ülemkohtu otsusega määratlus ‘kõlvatu’, „protokollid“ nimetati selle asemel alatuteks kihutustekstideks.

Kristiina Ross. ??? - Bern 1935 - Tartu 1995.
Vikerkaar, 1996/3, lk 32

Lugedes 14. mail 1935 ette Berni protsessi kohtuotsust "Siioni tarkade protokollide" asjus, sõnastas kohtunik Walter Meyer oma hinnangu kogu protsessile järgmiselt: "Ma loodan, et saabub aeg, mil mitte keegi enam ei mõista, kuidas võis 1935. aastal peaaegu tosin muidu igati arukat ning kaine mõistusega inimest kaks nädalat ühes Berni kohtus pead murda nende niinimetatud "Protokollide" ehtsuse või ebaehtsuse üle, mis, vaatamata kahjule, mida nad juba on tekitanud ja veel tekitada võivad, pole ometi midagi enam kui naeruväärne totrus."

Autorsuse probleem

On esitatud järgmised versioonid autorsuse kohta:

- kirjutajateks olid juudid maailmavallutuse eesmärgil,
- „protokollid“ loodi Pariisi residentuuris Ratškovski juhatamisel, autoriks pakutakse ajakirjanik ja salaagent Matvei Golovinski (1865-1920), seda versiooni toetavad nii faktiandmed kui ka tekstianalüüs; seda peetakse põhiversiooniks;
- Pavolaki (Pavel) Kruševan, Butmi, Nilus või nad kõik koostöös,
- Elias von Cyon, nagu arvas Boriss Nikolajevski,
- Ahad Ha'am - Leslie Fry versioon, mille taga puuduvad argumendid.

Oleg Platonov

„Protokollide“ autentsuse eitajate argumentatsioonid on nii tugevad, et nendega pidi nõustuma isegi Berni protsessi kostjate advokaat. Samuti pidi nende kõige agaram propageerija Oleg Platonov möönma:

- Vaatamata sellele, et Siioni tarkade protokollides võib suhtumises goidesse, „mitteväljavalitutesse“, jälgida täiesti selgelt judeotalmudistlikke, rassistlikke, inimvihkajalikke põhimõtteid, on see dokument oma vormilt pigem vabamüürlik kui puhtjudaistlik. (202)
- Võib suure kindlusega väita, et Siioni protokollid on loodud Prantsuse vabamüürlaste loožides. (203)

Huvitaval kombel räägib ta aga järgnevatel lehekülgedel taas „protokollidest“ kui juutide loomingust.

Vene enamlust juhivad juutide üleilmne salaliit. Postimees, hommiku-väljaanne, 31. detsember 1919, nr. 290, lk. 1.

Vene enamlust juhivad juutide üleilmne salaliit.

Õhjel vastu 9. detš., kus punastest postkubest
keo hull mehi mõnda niideti, on meie mehed surma
saanud 11. punase kütipolgu pataljoniülema, kom-
munist Šunderovi paberite hulgaft huvitava
dokumendi juutide tegemise ja salaorganisatsioonist
Venemaal leidnud. Dokument on vene keeles
ja ta sisu on Eesti keeles järgmine:

„Salajane. Ülemaailmnele Israeli liidu jaos-
kondade eumceetele.

Israeli pojad! Meie lõpuks võidva tund
on lähedal. Meie seisame oma üleilmse väge-
ruse ja lühike kättesaamise teel. See, millest
meie varemalt ainult unistasime, on juba peaaegu
meil käes. Meie liidlas lohad, mille ees meie
varemalt alandavalt seisime, on nüüd selle surme
all, mis meie pealt kätte liidand rahvuslised

- 31. detsembril 1919 Postimehes ilmunud teate kohaselt leiti langenud Punaarmee väejuhi juurest venekeelne dokument, mis andvat tunnistust juutide salaorganisatsioonist Venemaal.
- 1934. aastal avaldatud Siioni tarkade protokollide ingliskeelse väljaande lisas on ära toodud sama tekst, aga seda tutvustatakse kui Punaarmee juudist väejuhi taskust leitud heebreakeelset dokumenti.
- Punaarmee väejuhist Šunderovist sai inglise tõlkes komissar Zunder.
- „Zunderi“ dokument, nagu ka „sm. Rapoporti raport“ oli erinevates variantides laialt levinud valgekaartlaste seas, võib kahtlustada, et ka Postimehesse jõudis see mitte punaarmee komandörit, vaid loodearmee võitlejate käest.

Tänan!